

РЕШЕНИЕ

№ 84

гр. Перник, 03.06.2011г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд – Перник, в съдебно заседание на двадесети май през две хиляди и единадесета година, в състав:

СЪДИЯ: Слава Георгиева

При участието на секретар: Т.М., Като разглежда докладваното от съдията адм.д. № 113 по описа за 2011г., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по реда на чл. 145 – 178 от АПК, във връзка с чл. 11, ал. 4 от Правилника за прилагане на закона за собствеността и ползването на земеделските земи.

Жалбоподателите Н.А.Н., А.А.П. и Б.В. Перванов, със съдебен адрес *** обжалват заповед № 263 от 21.02.2011г. на Кмета на община Перник, с която е одобрено Решение по Протокол № ЗП 2-7 от 14.02.2011г. на нарочна комисия, във връзка с чл. 11, ал. 4 от ППЗСПЗЗ за определяне на застроената част на недвижим имот пл. № 542, по плана на с.Расник, общ.Перник.

Оспорващите чрез процесуалния си представител, навеждат доводи за незаконосъобразност на оспорваният акт. Твърдят, че заповедта е издадена в противоречие на действителната фактическата обстановка, в следствие на което административния орган е постановил акт, който е опорочен. Молят съда да отмени обжалвания административен акт. Не претендират присъждане на разноски.

Ответникът – кметът на община Перник, чрез процесуален представител изразява становище за неоснователност на жалбата. В съдебно заседание подробно развива съображенията си за правилност и законосъобразност на оспорвания акт.

Административен съд-Перник, след като прецени доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Производството пред административния орган е започнало по искане вх. № 09/ТР-4719/2 от 03.12.2009 г. на Н.Н. за приемане на помощен план по чл.13а от ППЗСПЗЗ. Макар и да не е посочено изрично в искането, помощният план е изготвен във връзка с необходимостта от снабдяване с удостоверение и скица по чл.13, ал.5 и 6 от ПП на ЗСПЗЗ.

С решение № 2104 от 26.08.2009г. по заявление вх. № 43959 от 04.08.1992г. подадено от Н.Н., общинска служба по земеделие гр. Перник е признала правото на собственост на наследниците на братя Асен и Владо Първанови на имоти, находящи се в строителните граници на с. Расник. С решението началник на ОСЗ е постановил по отношение на заявителите отказ да бъде възстановена собствеността им върху имот-нива от 2.000 дка, находяща се в землището на с. Расник, в местността "Заграня",

поради непредставяне на скица и удостоверение. С искане, вх. № 09/ТР-4719/2 от 03.12.2009г. на община Перник жалбоподателката Н., наследник на Асен П. *** изработен помощен план на процесния поземлен имот, в м. "Заграня", в с. Расник. Видно от приложения с преписката списък на бившите имоти, съществували преди образуване на ТКЗС в с. Расник процесният поземлен имот е с площ от 1742 кв.м. и е отразен като собственост на н-ци на Асен и Владо Първанови. След проведена процедура от комисията по чл.13а от ПП на ЗСПЗЗ, помощният план е приет и е съобщен на заинтересованите страни, като срещу него се депозирали възражения четиримата собственика на урегулирани поземлени имоти върху които се нанася помощния план. Петрана Дянкова, собственик на УПИ XI-371, Велин Дянков, собственик на УПИ X-372, Карамфил Деянов, собственик на УПИ IX-373 и Виолета Рангелова, собственик на УПИ XV-517. Посочените лица са се легитимирали като собственици на недвижимите имоти, като са представили нотариални актове. Възраженията им са свързани с твърдения, че помощен план се изготвя за земя, която не е в регулация и на място имотите са застроени. Комисията е разгледала постъпилите възражения и ги е уважила. С протокол № ЗП 2-7 от 14.02.2011г., комисията за разглеждане на заявления по чл.11 ал.4 от ПП на ЗСПЗЗ, назначена със заповед № 2086 от 16.10.2008г. на кмета на община Перник е определила, че имот пл. № 542 по помощния план, с площ от 1734 кв.м. попада в УПИ IX-373, кв. 32 с площ от 301 кв. м. и е застроен. В УПИ X-372, в същия квартал 4кв.м. и е застроен. В УПИ XI-371, в същия квартал 608 кв.м. и е застроен.

Със Заповед № 263 от 21.02.2011г. Кмета на община Перник е утвърдил Решение по Протокол № ЗП 2-7 от 14.02.2011г. на комисия, назначена със заповед № 2086/16.10.2008г. по чл. 11, ал. 4 от ПП на ЗСПЗЗ за определяне на застроената площ в имот, подлежащ на възстановяване. В оспорваната заповед кмета изцяло е пресъздал мотивите на комисията.

При така установената фактическа обстановка, която съдът възприема от приложената и приета административна преписка, достига до следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл.149, ал.1 от АПК, срещу акт който подлежи на съдебен контрол, от лица, които имат правен интерес от обжалването, поради което същата е процесуално допустима. Разгледана по същество, е неоснователна по следните съображения:

По отношение на компетентността на органа, съгласно чл. 11, ал. 4 от ПП на ЗСПЗЗ компетентен да одобри решението на техническата служба е кмета на общината. По делото е представена и заповед № 2086/16.10.2008г. на Кмета на община Перник, с която са определени лица, които да определят застроените части на имотите. С оглед на това съдът приема, че оспорвания акт е издаден от компетентен орган.

По делото е допуснато изслушване на съдебно-техническа експертиза, която съдът кредитира, като безпристрастно и компетентно дадена. От заключението на вещото лице Р.М., неоспорено от страните се установява, че имот пл. № 542 се ситиуира върху действащия дворищно регулационен план на селото в застроени урегулирани поземлени имоти. Експерта заключава, че застроената част от имота се определя точно. Площ от 1734кв.м.

попада и се разпростира в УПИ IX-373, в УПИ X-372, в УПИ XI-371 и в УПИ XV, като площите съответстват на посочените в оспорваната заповед. Според експерта в така описаните урегулирани имоти е налице фактическо застрояване, като същото попада в пар. 1в от ДР на ЗСПЗЗ. Към експертизата е изготвена и приложена скица, от която е видно разположението на процесния имот по сега действащия план на с.Расник, общ.Перник и е отразено извършеното застрояване. С оглед на това заключава, че в посочените УПИ-та и площи е налице фактическо застрояване, попадащо в разпоредбите на пар. 1в, т. 1 от ДР на ПП на ЗСПЗЗ. С оглед заключението на вещото лице, което съдът възприема като компетентно дадено за съдът се формира извода, че посочените в оспорваната заповед площи със съответни квадратури, разположени в кв. 32 правилно са определени като застроени от административния орган, защото върху тях е налице застрояване и не могат да се определят като свободни.

От данните по делото, а жалбоподателят не ангажира други доказателства, съдът приема за безспорно, че имотите са застроени със сгради и самото застрояване на имота със сграда го определя като застроен изцяло. Безспорно е, че в урегулираните поземлени имота има свободна площ, тъй като е невъзможно реализираното жилищно или вилно строителство да покрива изцяло площта на имота, но фактът на извършеното застрояване в посочените парцели със сгради ги определя като застроени. Урегулираните поземлени имоти в населената част, или урбанизираната територия са урегулирани тъкмо с цел да бъдат индивидуално застроени. След като в такъв имот има постройка, то част от него не може да бъде определена като свободна от застрояване или кметът да издаде заповед само за застроената част от парцела, в която да се включи сградата и прилежащата ѝ площ, а за останалата да издаде заповед като свободна от застрояване. Единствената задача на оспорваната заповед е да определи дали на терена има реално изграден строеж. В конкретния случай, следва да бъде отговорено положително.

При така описаната фактическа обстановка, която се подкрепя от събраните по делото доказателства, съдът констатира, че оспорваната заповед е част от междинно производство, развиващо се в рамките на производство по възстановяване на собствеността по ЗСПЗЗ. Не е спорно между страните по делото, че имотът се намира в границите на урбанизираните територии и може да се възстанови след издаване на удостоверение и скица по чл.13 от ПП на ЗСПЗЗ. Решението на техническата служба към общината и последващото му одобрение от кмета се оформя в заповед, в която се определя застроената част, която не се възстановява на собствениците. След снабдяване със скица и удостоверение общинската служба по земеделие следва да постанови решение, с което да обезщети бившите собственици за недвижимите им имоти попадащи в строителните граници на населените места или при възможност да се възстанови собствеността. Именно с това решение приключва процедурата по възстановяване на собствеността и общинската служба по земеделие следва да съобрази всички предпоставки релевантни за обезщетяването.

При извършената служебна проверка на основание чл. 168 ал. 1 от АПК на заповед № 263/21.02.2011г. на Кмета на Община Перник, съдът намира, че е постановена в установената форма и

от компетентен орган. Заповедта е издадена при спазване на предвидената в разпоредбата на чл. 11, ал. 4 от ПП на ЗСПЗЗ процедура след определяне на площта от техническата служба.

Съдът приема, че заповедта е издадена в съответствие с целта на закона. Основните мотиви на жалбоподателя изведени от жалбата се свеждат до немотивираност на акта. Както споменах по-горе единствената задача на оспорваната заповед е да определи дали на терена има изпълнено мероприятие за което е отреждането и налице ли е някакво благоустройствено мероприятие, независимо от отреждането и независимо от законността на реализираното такова. Следователно основен реквизит на заповедта е определяне на застроената и незастроената част на терена. Споматателен елемент е в кои имоти по действащата кадастрална карта попадат поземлените имоти за които се провежда административната процедура. Казвам, споматателен елемент, защото този момент в случая е изчистен с приемането на помощен план. Друг необходим реквизит е посочване каква част от имота попада в други имоти по действащата кадастрална карта, каквото отбелязване административния орган е направил в оспорвания акт. С оглед изложеното намирам, че оспорвания акт има съдържанието и основните реквизити на заповедта по чл. 11, ал. 3 и ал. 4 от ПП на ЗСПЗЗ, въпреки, че административния орган е могъл да подходи по-задълбочено.

С оглед на изложеното и след извършена проверка за законосъобразността на Заповед № 263/21.02.2011г. на Кмета на Община Перник по всички основания на чл. 146 от АПК, съдът приема, че атакуваната заповед е законосъобразна, а подадената жалба следва да се отхвърли като неоснователна и недоказана.

С оглед гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд-Перник

Р Е Ш И:

Отхвърля жалбата на Н.А.Н., А.А.П. и Б.В.П.,*** против заповед № 263 от 21.02.2011г. на Кмета на община Перник.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщението до страните.

СЪДИЯ: /п/